

## GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

## Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám ára 8 kr.

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Kiadó: Papp György, Gyulafehérvárt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda

Gyulafehérvárt.

Hirdetések díjszabály szerint.

## Milleniumi alkotások.

Igazság és igazság marad, hogy egy nagy nemzeti ünnep, melyet az egész haza fejedelmével osztatlanul akar megülni, üdvös, nemes reformokat szokott létrehozni, újításokat, melyeket törvénybe iktatással, avagy a legnagyobb mérvű társadalmi akcióval sem lehet létrehozni, ha ez a nemzeti ünnep döntő súlyával nem hatna a kedélyekre, az emberi elhatározásra.

Sok üdvös akcióhozott már létre és tett keresztülvihetővé a mi ezer éves fenállásunk készülő jubileuma. Egy határvonal ez nemzetünk történetében, hol minden igaz hazafinak vissza kell tekinteni a fényes és sötét pontokkal s eseményekkel telt múltba, vissza kell tekinteni, hogy tisztábban lássuk milyenek kell lenni az új ezredév beköszöntő századának és milyen módon adjuk át a második ezredév küszöbén e hazát az új nemzedéknek. — Mert emberöltők mulnak és rohannak, elvesznek az idő végtelenségében nagyobb rázkodás, jelenlény események nélkül. Ez az emberöltő azonban nem folyhat úgy az idők tengerébe, tudni kell a magyarnak, hogy akarja hátrahagyni az országot a második ezredév viradó hajnalánál az utókornak.

Es ezért tekint vissza a múltba a magyar. Keresi azokat a momentumokat a legutolsó század lefolyt történelméből, melyek hazafiasságot, nemes irányzatú célokat keltettek és teremtetek.

Az ezerév végén kerestük a nemzetünk által sinylett foglalkozásokat, hiányokat a művészet, a tudomány, az irodalom, a kereskedelem és az ipar terén. Es milyen következtetésekre jutottunk?

Művészetünkben sok a hiányosság még pedig azon egyszerű okból, mert nem adnak mun-

kát a művésznek. S ekkor szinte önként jött létre a nemes mozgalom: emeljünk szobrot alapítóinknak, nagyjainknak, fejedelmeknek és államférfiainknak. S megszületett a haldokló ezredév végső napjaiban az — *eltemetett hála*. Feltámadott! és mi sietünk leróni hálaadózsunkat a múlt nagyjainak, kiknek a jelent és az ezredévet köszönhetjük.

Azután kutattunk tovább. Mily fokon áll nálunk a tudomány? Oh, vannak nagyon tiszteletre méltó az egész világon hirt és elismerést szerzett tudósaink, de az egyesek tudománya még nem teszi művelté az egész nemzetet, hanem az általános műveltség, mely megvan a nép legalsóbb rétegeiben is. Es arra a következésre jutottunk, hogy itt baj van, évszázados a mulasztás, a nép nem elég felvilágosodott, ezreknel és ezreknel hiányzik az iskolázás, a milleniumot tehát meg kell ülni oly módon is, hogy segítünk e bajokon, emeljünk népiskolákat.

Az irodalom is üdvös fellendülésnek indul a milleniumban, igaz, hogy a legkisebb mértékben. Mert valljuk be őszintén, pártkülömbőség nélkül, hogy az irodalom mindenkor mostoha gyermeke volt minden kormánynak. De hála isten! nem szorul az irodalom a kormányok támogatására. Nagy, forrongó események vannak hivatva új életet és lendületet adni irodalmunknak és termékenynyé tenni íróinkat. Es nem-e nagy jelentőséges eseménye az a magyarnak, melyet most megülni készül? — A milleniumnak *alkalmi irodalma* teremtdött, de ettől eltekintve az ezredévi ünnep kötelességet rótt az egész magyar íróvilágra, hogy minden tagja valami újjal, tartalommal, szóval: milleniumi művel lépjen fel. S ha még hozzá teszem, hogy úgy a megyék monográfiáját, mint a magyar hirlap-irodalom történetét most fogjuk először össze-

gyűjtve, egy szerves, egységes egészben találni, nyugodtan mondhatom, hogy az irodalom terén is üdvös mozgalmaknak néztünk és — nézünk elébe.

De üdvös eredményeket érünk el a kereskedelem és az ipar terén. Első sorban erre szolgál az országos kiállítás, mely fényes tükörelsz kereskedelmünk és iparunk életképességének, vagyoni gyarapodásunknak és előremenetelünknek. De e kiállítás hivatott, hogy feltüntesse hiányainkat is, hogy azután segíthessünk a foglalkozásokon. Az egész ország kereskedelmi és ipar-világa készült a kiállításra, ott fogjuk találni mindazt, mit ez az ország terem, munkál, alkot, épít és feltalál.

De nem csak anyagi sikert, fellendülést jelent a millenium, nem csak kézzel fogható, konkrét eredményeket fog tudni.

Tisztulnak kedélyeink, hat kedélyeinkre az ezredéves ünnep. Meg vagyok győződve, hogy félre tesszük a pártoskodást, a felekezeti és nemzetiségi különbségeket, már a mennyire lehet, és békét fogunk teremteni. Elieszteti fogjuk a hazafiság tüzeit, nem fogjuk szégyelni, hogy újra hazafiak leszünk és hazaárulóknál nem kisebb bűnösöknek tekintjük a kozmopolitákat.

Igen, ez a fő. Ne legyünk kozmopoliták s ne tőrjünk meg a magyarok között a kozmopolitákat, mert veszedelmes ellenségek ezek, legyünk érzelmeinkben és — nemcsak érzelmeinkben magyarok. Ne szégyeljük külsőségekben kimutatni, hogy magyarok vagyunk.

Ezért tartom nagyra a mozgalmat, melyet országunk szívében az egyetemi polgárok megindítottak. Es e tekintetben feltétlenül elismerés illeti azokat, kik kieszközölték, hogy ezredéves feunállásunk ünnepségein felséges fejedelem asszonyunk herczeg asszonyaival és palotahölgyeivel a régi magyar úrnő öltözetét veszi fel.

## TÁRCZA.

## Az utolsó jelentés.

— Trikolor alatt. —

Fekete, nehéz, villámhullató fellegek kergették egymást a fehéregyházi csatatér fölött, mintha a természet is megakart volna gyászolni a nemzet elbullott virágát, nemes ifjuságát.

Keresztúrról egész Segesvárig egy vérpaddá vált a virágos mező. Hollók kovályogtak a ködös alkonyatban s rekedt káromlásuk illet az enyészethez, melyről beszélték:

— Oda van az erdélyi hadsereg! . . .

Ludersz orosz tábornagy tisztikara ott tivornyázott a híres Haller féle kastélyban, míg Bem apó hadserege, a vezérrel együtt, a héjjasfalvi országúton menekült, tüzetve a kozákok táborától.

Megáradt a szőke vizű Küküllő a sok kiomlott vértől s a csobogó habok undorodva simultak el, mikor látták, hogy a vad katona szigonyos dárdája mint furódik hátulról a menekülő bonvéd hátába, a ki összezuzott szívével leomlott a porba, ajkaihoz emelte a véres göröngyöt; megcsókolta s utolsó sóhajtásában is azt rebegte:

— Éljen a haza!

Sötét kép, szomorú történet, melyet azután fekete fátyollal betakart az ég.

Imitt-amott a győztes orosz hadsereg táborának szélein kigyultak a lobogó őrítzek s a pikáját vállához szorító kozák ajkán valami bus, rejtelmes dal fakadt, mely csak a keleti népek költészetét jellemzi s melyben a szegény muszka katona talán megsíratva elhagyott kunyhóját, epedő szerelmét. Valami hideg borzalmas csend nehezedett a sikra s csak elvétve, néha hangzott

fel az őrszemek jelkiáltása, hosszú, többszörös visszhangot kelve a hegyek ormain.

Hanem egyszer a villám vakító fényénél egy alakot lehetett látni a csatatéren.

Szép, halovány arcú ifjú volt, kezében karddal, mellén, oldalán nehéz sebekkel. Alig birt mozdulni a hullák között. Ismerte ezt is, azt is, tudta, hogy az egyiket anyja, másikat a menyasszonya várja s nem megy haza egy sem, itt fekszenek hallva.

Azután gondolkozott.

Nézte a sötétbe borult eget, kereste a csillagok járását, hátha arról megtudná, hogy merre vegye útját?

Erezte, hogy neki még egy fontos küldetése van, melyet bármilyen áron, de teljesíteni kell. A hetedik zászlóalj lobogóját, a tricolort, ő mentette ki a csaták viharából, ott van a derekán s ezt nem hagyhatja a csatatéren, ennek a Bem apó kezébe kell jutni, ha az örök üdvösség árán is.

Megindult az éjben.

Lassan, óvatosan lépkedett a holttestek között s elnémitotta szívében a szájalom érzetét, mikor mellette egy-egy haldokló végsőt sohajtott, reá bízva üzenetét a szelek szárnyaira.

Milyen szomorú, leverő üzenetek lehettek azok!

Mikor azután kiért a menekülő honvéd a tábor széléhez s a legszélső őrítz fényvilágán kívül az őrvonalat át akarta lépni, egy rekedt vad ordítás szelte a léget s egy hosszú, éles handzsár villant meg az éjben.

— A halál! — rebegte az ifjú s a másik pillanatban kardjához kapott.

Fényes, szemkápráztató villám cikázott keresztül a morajló fellegeken, melynek fényénél megpillantotta az őr álló kozákokat, a mint handzsárját reá emelte, hogy megakadályozza menekülését, hogy megváltsa szenvedéseitől.

Es ekkor eszébe jutott az otthon, az édes szüle

karja és eszébe jutott a zászló, a trikolor, annyi fényes győzelemnek örök dicsősége.

A másik pillanatban már sühintott s valamelyik kozákmenyasszony a távol Oroszországban feltűzhette pártájára a fekete fátyolt.

— Te akartad így, pajtás! — szólott a leroskadó őrhöz s neki eredt újból a sötét éjszakának.

Most már szabad volt, csak sietnie kellett, hogy utól ne ériék üldözői, a kiáltásra felriadt tábor, hogy rá ne viradjon a reggel.

Pedig a fekete hadrend ott tivöltött már a nyomában a lovak lábainak patkói alatt döngött a föld.

Es ereje is roskadozott, homlokán gyöngyözött a hideg verejték.

— Istenem, hát most hagysz el, az utolsó órában — tört szívéből fel a kétségbeesett panasz s ziháló mellé, vérző sebekkel neki iramodott a süppedékes érnek, a szakadékos hegyoldalnak, vizmosás partnak, megtévesztette üldözőit s mikor a hajnal első pirkadó sugara feltetszett az égen, ott járt Keresztúron, a hol a romokba tört magyar hadsereg roncsaléka pihent.

A kik látták haloványosságát, nehéz sebeit, megijedtek tőle.

— Soha ilyen arcot!

Azután kérésére elvezették a vezérhez, a széke-lyek imádozt Bem apójához, a ki a Macskásyéknál volt szállva.

Nehezen, vontatottan tudott már csak menni s ajkán megtört a szó. Hanem az öreg generalis előtt még egyszer kihuzta magát s katonásan adta be a jelentést:

— Ezt a zászlót nem akartam muszka kézre hagyni, elhoztam, itt van, tüzzétek a nyélre.

Azután leroskadott.

Vonagló ajkai még mintha az anya nevét sugogták volna, de ezt nem lehetett hallani.

Bibó Lajos.



Es a felséges asszony e szép elhatározásával megadta a példát. A magyar viselet divatba fog jönni, divatba kell, hogy jöjjön és nem válik a múlt emlékévé, régiséggé, melynek a történelmi muzeumban van a helye. Ujra látjuk az ötvenes évek buzgó mozgalmát, mely a magyar viselet felujlását eredményezte. Ekkor tüntetni akartunk magyarságunkkal, mert bűn volt magyarnak lenni és mert a haza veszélyben volt, most ismét tüntetnünk kell magyarságunkkal, mért veszendőben és pusztulóban vannak a magyar erkölcsök s szokások. Már pedig megakarjuk mutatni az ide sereglő művelt világnak, hogy magyarok vagyunk és szokásainkban, ruházódásunkban is azok akarunk maradni.

Ep ezért ne riadjunk vissza a kezdeményezés nehéz munkájától és a mely részében az országnak a kezdeményezés még meg nem történt, akadjon egy-két igaz hazafi, a kik a szép terv keresztülvitelétől nem riadnak vissza és akkor nem fognak visszariadni a sokaság a példa követésétől.

Magyarország így a közelgő ünnepélyre magyar ünnepi színt ölt, magyar lesz városainak ábrázatja, mert magyar a lakossága. Es mi a külföld előtt fényesen fogjuk dokumentálni, hogy nem csak állami létünkben, és nyelvünkben, de szokásainkban és erkölcsünkben is magyarok vagyunk.

Magyar ember a király is, a legelső magyar ember, a kinek felséges hitvese dicső király asszonyunk szintén magyar szívvel és magyar ünnepelőben üli meg birodalmának ezer éves fennállását!

Szilágyi Gyula.

## Felhívás

a Maros-Szent-Imrén felállítandó Hunyadi emléké ügyében.

Nemzeti létünk második évezredének küszöbét átléptük. Elfoglalt szívvel állunk meg itt s lélekben visszaidézve a négy folyó virányain és Erdély béce közt lezajlott viharos századok eseményeit, hálát rebegünk a mindenség hatalmas Urának, ki nekünk „annyi balszerencse közt s oly sok viszály után” e nagy ünnepet megérünk engedé. Kegyeletes tisztelettel idöznünk nemzeti szenteinek és hőseink emlékének s az a kérdés merül fel bennünk: vajjon meg tudjuk-e egy ünnepelni e nemzeti ünnepet, hogy egyrészt méltó legyen az a dicső múlthoz, másrészt meg a „Szózat” költője által óhajtott „jobb kor” bekövetkeztének biztosítékát nyújtsa?

Népek, nemzetek tüntek le ez ezer év alatt a földszínéről; a magyar nemzet azonban mint az isteni Gondviselésnek kiszemelt eszköze sem megfogya, sem megtörve rendületlenül halad a számára kijelölt úton. Magyarországnak az vala rendeltetése, hogy a civilizációnak és a kereszténységnek batárörvidéke, Erdély pedig annak legszélsőbb védőbástyája legyen. Nemcsak véreinkért s a haza szent földjéért küzdöttek nemes elődeink hosszú évszázadokon át, hanem mint a nyugati civilizáció s a nemzeteket ujjasztuló kereszténység előőrsei életök árán mentették meg azoknak vívmányait Európa népei számára. „Siess a magyarok segítségére — írja Kapisztrán János a burgundi fejedelemhez — mert ők voltak azok, kik az elmúlt években saját vérüket ontották, hogy megkíméljék a miénket.”

Nemzeti történelmünk gazdag fényes korszakokban. Am mindezek fölött — hazánk ezredéves egén mind meg annyi ragyogó csillagnak tartva az egyes fényes korszakokat — meteorként kiviláglik s csodás fényével tűnik élénk a nagy Hunyadinak törökverő korszaka. Hiszen mi lesz a magyarból, ha az isteni Gondviselés e hős férfit nem küldi Sámsonként védelmére? Mi lesz, ha a félhold mindent felemésztő hatalmát fel nem taroztatja Hunyadi vallásos hazafiassága, hadvezéri talentuma és az Izlam megtörésében fáradságot nem ismerő tettereje? Ma a történelem nemzetünkről csak mint hajdaniról beszélne.

E dicső korszaknak s ebben a nagy Hunyadi Jánosnak Maros-Szent-Imrénél (Alsóféhérmegye) Mezőbég felett 1442-ben aratott győzelme emlékét óhajtuk megörökíteni. — A szent-imrei harc téren áldozta fel magát Leonidásként fővezéréért bősiesen Kemény Simon, itt vérzett el a magyar haza s a kereszténység igazi vértanujaként Lépes György Erdély akkori püspöke. A Szent-Imre teréről felkavart porban a törökverő csaták hőseinek szellemei, a Maros és az Ompoly lassan hőmpölygő hullámai, melyek egykoron a bősök kiomló véréből dagadtak, szölanak felénk s jelt, emléket kérve tőlünk, mert „itt törték össze rabigát Hunyadnak karjai.

Bizunk tehát a magyar nemzet fiainak hazafiasságában, hogy szavunk nem fog a püszttában elhangzani, hanem a magyar haza tízszázados ünnepén mindnyájunk bönserelme s nagy őseink iránti kegyelete bálaáldozatot gyűjt Maros-Szent-Imrén a nemzet fillérein emelendő emléken. Hadd hirdesse ez emlék a késő unokáknak is, hogy az a nép, mely az isteni Gondviselés jóvoltából fennállásának második évezredébe lépett, nem volt annyira törpe, hogy ősi nagyságot, nem volt annyira elfajult, hogy hős elődöket felejtse, hanem szent ábitattal és áldozatkészséggel járult ősei sirlakához, „hogy régi fény néi gyűjtsen új szövétneket.”

A fenti cél megvalósítására szánt szíves adományokat tek. Frölich Gyula gyógyszerész, egyleti pénztároshoz Gyulafehérvárra kérjük küldeni. Szívesen fogadunk bármily csekély adományt s nyilvánosan fogunk arról beszámolni.

Gyulafehérvárt, 1896. január hó 1 én.

Csató János, kir. tanácsos, alispán, egyleti elnök.

Kóródy Péter, egyleti titkár.

## I R O D A L O M.

— **Ezer tanféri és tanítónő** fénynyomatn arczépe jelent meg eddigé a „Magyar tanfériak és tanítónők ezredéves albumában,” a szerkesztőség tehát nemcsak elérte, hanem túl is haladta a kitűzött célét, ámbár még mindig sok jeles tanerő van felszólítandó. Ez a váratlan mérvű részvétel okozza, hogy a művet 1895. végén nem lehetett befejezni. A szerkesztőség egyelőre ötszáz résztvevőt helyezett kilátásba 1894-ben, mikor a mozgalmat megindította s ma ott áll, hogy ígérte majdnem megbáromszorozta. Ennek a tanügy világban páratlan díszműnek egyetlen tanító asztaláról sem szabad hiányozni s hogy ez való legyen, a kiadóhivatal a legmeszebb menő kedvezményeket nyújtja a 9 fti előfizetési díj törlesztésében most, midőn a második nagy kiadás munkálatai folynak. A tervezett 5 ftrtos kiadás iránt nem mutatkozván elegendő érdeklődés, — a 9 ftrtos nagy kiadás fog ujonnan megjelenni, — ez iránt nagyobb az érdeklődés. A szerk. és kiadóhivatal most már Nagyváradon van s még nagyobb mértékben fogott hozzá a mű befejezéséhez. Minden megkeresés Vaday József közséi tanító, főszerkesztő címére intézendő.

## Ujdonságok.

Gyulafehérvár márczius 5.

— **Salmen Frigyes** boldogult polgártársunk temetése, a mint azt előre képzelné is lehetett, nagy részvét mellett ment végbe. Nemcsak kartársai a keskedők, hanem a polgárság nagy zöme, élén a városi hatóság fejével, tanárok és hivatalnokok és egy sereg nő kísérete az elhunytat utolsó útján. A kereskedések a temetés ideje alatt zárva hagytak ez által is kifejezni ohajtván az általánosan szeretett és becsült kolléga elhunyt felett érzett mély fájdalmat. Szomorú volt látni azt a gyöttrő lelki fájdalmat, a mi az elhunyt rokonságának, jobban mondva fogadott gyermekeinek keblét marczaugolta a „nagylelkű” pártfogó sirbatételekor. Ilyen szorongatást csak oly nemes lélek elszállta felett érzünk, minő Salmen Frigyes volt. A díszes temetést Walter Nándor temetkezési intézete rendezte közmegelegedésre.

— **Purim.** A farsangi mulatságoknak ez a végső fellobbanása is kialudt már. S a mily lanyha volt a nagy farsang, oly élénk és vidor volt a „Purim”-nak mind a két estéje. Első estén a családias jellegű mulatságok jártak, az egész városban nagy sürgés forgás volt tapasztalható, a maszkok egész raja lepte el az otthon mulatozókat. Szólt a cigányzene s minden házból kihallatszott az öröm és vigalom. Második estén fényes álarczos bál rekesztette be a farsangot. A „Hungária” díszterme rég látott oly vidám közönséget együtt. Szébbnél-szebb dominók, kertészleány, Tell Vilmos, bőregér, angyal és ördög stb. jelmezek tarkították a hangos csevegésbe merült alásfel hullámzó tömeget. Ejjékor aztán vége szakadt a sok szép illúzióknak. Az álarczok lehulltak s ott állott szemtől-szembe egymással jóbarát és ellenség, anya és leány, férj és feleség, vetélytárs és vetélytársnő, gazdag és szegény. A leplezetlen valóság láttára kiábrándult udvarlók szerényen visszavonultak s kezdetét vette ismét a rendes mindennapi közönyösség, egy pillanat alatt ismét felépült az álarcz takarta osztály és rangkülönbség válaszfala a maga rideg valóságában és megingathatlan szilárdságban. — A bál anyagi eredményét alább közöljük.

— **Az izr. jótékony nőegylet javára** febr. hó 29-én megtartott álarczos bál alkalmával felüfizettek: Kirchhammer tábornok 9 ftrtot, Jónás Adolf, Mendel Manó, Dr. Náthád Bernát 5—5 ftrtot, Novák Ferencz,

Dr. Gál Béla, ifj. Kerekes J, Dr. Mayer Ödön 3—3 ftrtot, — Deutsch Bernát, Bretter Mór, Dr. Deutsch Mór, Schwarz és Mimerer, Löwy Bernát, Schwarz Hermann, Baum József, Faludi Sándor 2—2 ftrtot, — Kohn B. 1 ftr 50 kr. — Weisz Pál, Epstein Aron, Moreno Ilyés, — Székula Jakab, Baruch Ignác, Jónás Géza, Jónás Gyula, Cirlea János, Schreiber Albert, Fuchs Nándor, Klemens (Bpest) Ungár Albert, Koháry, Frei, Brüksz (Bpest), Lassner Aladár, Widder, Deutsch Dávid, Papp György, egy álarczos 1—1 forintot, Lobstein Vilmos, Gelb János Kohn Jakab, Dr. Blum L., Baruch Mór, Baruch Jenő, H. A. (Bpest) Lassner A. ifj., Kompass János, egy álarczos és N. N. 50—50 krajczárt. A felüfizetések összege 78 forint. — A jótékony cél érdekében tett felüfizetésekért ez uton is köszönetét nyilváníja a rendezőség.

— **Köszönet nyilváníítás.** Az izr. jótékony nőegylet elnöknője a rendezőség összes tagjainak, kik a f. hó 29 én a nőegylet javára megtartott bál rendezésében oly buzgósággal és oly sikerrel működtek közre, meleg köszönetét nyilváníja és nemkevésbbé meleg köszönetet szavaz azon emberbarátoknak is, kik felüfizetéseik által eszközt adtak a nőegyletnek, hogy nemes célját hathatósabban elérhesse.

— **A folyó 1896 év február hava 15-én megtartott tűzoltó táncestély alkalmával felüfizettek:** Dr. Schild János özvegye 15 ftr, Kirchhammer Sándor es. és kir. táb ornok 10 ftr, Lönhart Ferencz erdélyi püspök 5 ftr, Novák Ferencz kir. tanácsos polgármester 5 ftr, Jónás Adolf 5 ftr, Roth Keresztély 8 ftr, Issekutz János 2 ftr 50 kr, Mendel Lipót 2 ftr 50 kr, Roth Ernő, Cirlea S. Péter, Jakabfi Albert, Fingerhut Jakab, Faludi Sándor, Kerekes János, Meidinger János, Salmen Frigyes, Kohn Jakab, Grün Náthán 2 ftr, Lövi Bernáth, Dr. Mayer Ödön, ifj Cirlea József, Deutsch Adolf, Jónás Lázár 2—2 ftr, Weisz Bernát 1 ftr 50 kr, Nemes Sámuel kir. törvényszéki elnök, Kádár Miklós, Sárdy Miklós, Démián János, Schwarz Hermán, Svitländer Náthán, Sculler Lajos, Better Max, id. Kohn Jakab, Gyulafi Albert, Imets F. Jákó kaonok, Paul N., Morgen Otto s Goth Gyula 1—1 ftr, Dr. Balázs Endre, Hecks Ignác, Papp György, Szilágyi Károly, Epstein Aron, Hermán Péter, Megay Adolf, Takó Béla s Izsák Mózes 50—50 kr, N. N. 20 kr. A Hungária szálló derék bérlője Munkácsy Zsigmond kedves neje ajánlata folytán a Hungária szálló dísztermét teljesen világítva egész ingyenesen adta át a jótékony cél iránti tekintetből, mely nemes tettük dícséretre nem szorúl.

— **Látványosság.** Herb Ferencz fotoplasztikum panoráma-tulajdonos Berlinből városunkba érkezett és itt néhány estén természet utáni földrajzi eredeti felvételeket fog bemutatni a világ különböző szépségeiről, melyek ajánló levelei szerint érdemesek a megtekintésre. Műsorát a hirdetési rovatban találhatja meg az olvasó.

— **Testegyenészeti műintézet.** Keleti J. czég Budapest IV. Koronaherceg-utca 17. az eddigé sérvekötők és betegápolási eszközök készítésére létező gyárán kívül egy nagyszabású a modern technikának teljesen meglelő műhelyt nyitott, Budapest IV. Rostély-utca (Károlylaktanya 15) melyben orvossebészeti acélaruk, testegyenészeti készülékek, Hessindrendszerű elismert műderékfűzők, nyújtó és járó gépek, műlábak és műkezek, valamint e szakmába vágó acél árak, vilanygépek, kötőszerek stb. készítettnek. Szenvedők, kiknek ily készülékekre szükségük van, felkéretnek, sziveskedjenek fenti cégtől költségleírányzatot vagy képes árjegyzéket kérni. Vagyontalanoknak minden lehető, szakba vágó készülékek havi részletekre adtnak. Ismételődnak engedmény. Uzleti elv: Szigorú pontos kiszolgálás, legutányosabb árak.

## C S A R N O K.

### Egy párbaj.

— Irta: Dr. Diósy Béla. —

... És a fiatal ember szikrázó szemmel állott Gaston elé:

— Uram, a hölgy, a kit ön oly durván megsértett, menyasszonyom, sziveskedjék tőle azonnal bocsánatot kérni.

Gaston a szólót előkelő blasirtsággal mérte végig.

— Engedelmet — uram — soh'sem kérek, legkevésbbé pedig parancsszóra.

A fiatal ember felemelt kézzel rontott Gastonra:

— Ön jellemtelen.

— Ne dühösködjék, fiatal ember, ez úgy is tökéletesen elegendő.

A két ellenfél szótlánul kieserélte névjegyét, Gaston a kapott jegyet a lebető leghidegebb közönyösséggel nyújtá át barátjának Gontran d'Avricourt vicomte-nak és azután nyugodtan folytatta szomszédnőjével a megszakitott társalgást.

\*



A gyertyák az íróasztalon már majdnem tövig leégtek. Gaston nátradült karosszékében és álmatag gondolatokba merülve tekintett maga elé. Előtte mindegyikü papírok, levelek és különféle írományok feküdtek, melyeket rendezgetett; néha-néha azokból egyet a kandalló lángjaiba dobott, másokat közönyösen félretett és ismét másokat gondosan lepecsételt. Tizenkettedik izben mérlegelte ezuttal ily módon multját. Az egész munka különben inkább csak a szokás kedvéért történt, mert neki, a biztos lövőnek és vívónak még soh'sem történt baja. De végtére egy ostoba golyó találhatja őt is és tekintetbe véve ezen eshetőséget, rendben akart hagyni mindent. Különben a lepecsételt csomagokat újra fel lehetett bontani — a hamuvá égett szerelmes levelekért pedig nem nagy kár volt. Legálább több hely maradt az ujjabakuak.

Gaston szokva volt már ezen évről-évre megújuló foglalatossághoz és ma mégis oly fájdalmas érzés fogta el egész valóját. Holnap leendett harmincz éves és borzadt, midőn multjára visszaemlékezett. Mit végzett egész életében? Két örökséget elvert, számtalan szerelmi kalandot átél, néhány szívet összeroncsolt és megannyi fiatalembert meglőtt. Valóban dicső élet! És mégis csak a könnyelmű, ledér társaság tevő őt azzá, a mivé őt. Magában véve nemes szívű, nagy tehetségű és tudományú ifjú lévén, csak erőyes karokra lett volna szükség, hogy belőle a társaság egyik disze válhassék, de most már minden késő volt, életerője a játék és táncban elfecsérelve és a tiszta érzés utolsó szikrája, mely még talán megvolt benne, megsemmisülni készült.

Mélyen felsóhajtott, mialatt újra a levelek szemlélésébe merült. Mennyi heves szerelmi vallomás, mennyi csalfaság, rossz indulat, aljas számítás ritt ki e sorokból. Szerették-e valaha igazán? Vagy nem számított e mindezen szöke és barna démon egyedül vagyónára? Tűzbe emlékkükkel.

Egy csinos dobozka, melyben legszentebb emlékei voltak, feküdt előtte az asztalon. Kinyitá azt és sokáig szemlélte még egyszer szűlei arczképét, anyja utolsó levelét, korán elhunyt nővére hajfürtjét. Azok, kiket egykoron oly meleg szeretettel vett körül, sirjukban porladoztak és mégis mily ritkán szentelt az elhunytak emlékének néhány ünnepélyes perczet. Gaston mélyen felsóhajtott és felbontotta a dobozkaiban fekvő levélborítékot. Egy levél és hervadt rózsa volt benne. Fájó érzés fogta el szívét és önkénytelenül ajkaihoz emelte az elszáradt virágot. Igen, egyszer mégis szerette őt egy ártatlan leányka ifjú szívének egész hevével és ezen szerelmet ő nem tudta méltányolni, hanem megsemmisítve az ifjú leány minden reményét magát végtelen könnyelműséggel örült szerelmi mámorok örvényébe dobta.

A levél csak e pár sort tartalmazta: Szeretett Gaston! Hogy mily lesújtottnak érzem magam, azon változás óta, melyen átmentél — leírni nem tudom. Kérve kérek, hogy menekülj a társaságból, melybe kerültél; jól tudom, hogy szíved nemes és csak könnyű véred hajt az élet után. Lásd, én bizom benned és tudom, hogy visszatérs hozzám, ha meggyőződöttél arról, hogy senki sem szeret úgy, mint hozzád holtig hí d'Orsay Irén. Gaston elejté a levelet; és ő — nem tért vissza! e mialatt a rózsa hervadt illatát belélegzé, egész valóját mintegy fellobbanó varázs futotta át. A nemes szenvedély szunnyadó szikrája teljes erővel lohogott fel és egy ujlást jósló érzés rezgett át lelkiületén. Igen jóra kell és jóra is fog fordulni minden. Az ki érte azon hatalmas érzést, mely reményteljes gerjellemmel batja át a szívet, nem lehetett elveszve. Felugrot s gyorsléptekkel járt fel s alá a szobában. Ifjúkori szerelmének képe mind tisztában merült fel lelki szeméi előtt és az emlékezet kristálytiszta hullámszámban meg tisztult lelkiülete az alacsony gondolatoktól és hamis érzelmektől, melyek eddigi életmódjához kötök. Hirtelen leült és következő sorokat veté papírra:

— Drága Irén! Ha nemes szívedben még van hely egy bűniet megbánó vétkes számára, ki néhány óra alatt szakítan akar egész multjával, mely őt fényővezte alakodtól tovasodoria, úgy vezeklő számára, kit vétkeinek sulya tulerővel sujt le: úgy engedő olvasnom engesztelő soraidat, hogy lábaidhoz borulva kérhessem ki bocsánatodat. —

Régi szerelmehez új bűséggel ragaszkodik

Gaston.

E levél megírása után egészen megkönnyebbültnek érzte magát. Borítékba zárta és magához vette azt. Azután írományait gyorsan elzárta és a gyertyákat elolva, hátra dől karszékeiben s nyugodt félálomba szenderült.

Reggeli öt óra körül a vicomté d'Avricourt kezének gyenge érintésével költé fel barátját boldog álomból.

— Itt az idő Gaston, mennünk kell.

Gaston felugrott s rendbeszedé ruháit. Az előző este után a mai becsületbeli ügy elintézése majdnem neveltségesnek tűnt fel előtte. De utólszor történik. Köpenyét vállaira veté s mialatt a vicomte a ládikát, melyben a pisztolyok voltak elhelyezve, magához véve — a két barát távozott. Midőn a kocsiba felszáltak,

nevetve mondá Gaston barátjának: „Leszel szives, kedves barátom, velem ellenfelem nevét tudatni, mert valóban nem néztem meg névjegyet.”

— Nem rossz! Neve d'Orsay Armand.

— Hogyan mondod, d'Orsay! ? Különös véletlen.

— Igen és pedig igen csinos fiú. Kár érte.

Gaston megdöbbsent. Világosan emlékezett, hogy Irénnek volt egy Armand nevű fivére; ez csak nem lehetett ellenfele!

Megérkeztek a teithelyre. d'Orsay Armand már ott volt segédeivel. Az urak hideg udvariassággal üdvözlék egymást és rögtön bozzá fogtak a fávolság kiméréséhez.

— Huszonöt lépés távolság, öt öt lépés vance, kétszeri golyóváltással állapították meg, mialatt a segédek megtették az előkészületeket. Gaston lázas izgatottsággal szemlélte ellenfele halvány, szép arcát Igen, semmi kétség többé, Irén fivérével állott szemben!

— Helyükre uraim! — hangzék a vezényszó és egyidejűleg a vicomte átadta a pisztolyt barátjának. Gaston heves lelki küzdelmek közepette állott mozdulatlanul helyén.

Egyszerre elejté pisztolyát és valamennyi jelenlevő megütközésére bizonytalan léptekkel Armand felé közeledett.

— Uram, — kéré ellenfelét, magán csak nebezen uralkodva — mielőtt ezen becsületbeli ügynek eleget tennék, engedjen meg, bármily szokatlannak tessék is az, egy kérdést.

— Kérem.

— Van önnek nővére?

Az ifjú halvány vonásain fájdalmas vonaglás volt észrevehető.

— Miért e kérdés, uram?!

— Kérem, esedezem, mondja meg, van-e önnek egy Irén nevű nővére?

— Csak volt.

— Hogyan, csak volt?!

— Egy hónappal ezelőtt meghalt.

— Tehát meghalt! Gaston megrendülve borult ellenfele keblére. Ez önkénytelenül visszalépett.

— Nem értem uram, mit jelentsen e jelenet, azt hiszem, nem azért jöttünk ide, hogy családi ügyeinket közöljük egymással.

A segédek közbeléptek. Gaston felvette pisztolyát a földről és helyére ment. Mit ért neki most már az egész élet és az egész játék, mely előtt állott. A boldogító remény szikrája, mely egy tiszta, édes jövőt helyezett előtte kilátásba, kialudt és visszavetette őt a mindennapi élet vad, zavaros folyamába.

— Előre uraim!

Gaston a nélkül, hogy a gondolatait félbeszakított volna, előrelépett.

Tudott volna-e a tegnapi éj után.

Armand golyója füle mellett sivitott tova.

Gaston arcát keserű kacaj torzította el. Irén fivére az ellenfél, mialatt ő nővéreinek szellemét imádvá, tekint fel feléje.

Es most rajta volt a sor.

A korlátnál állott, s magán csak nebezen uralkodva, mereven nézte ellenfele arcát. Irén vonásai mind tisztában tüntek fel Gaston előtt. Igen, ott állott közvetlen fivére mellett, kit most neki kellett célba vennie. Reszketve engedte le felemelt karját s midőn újra felemel, ellenfele nyugodt arczzal és kimondhatatlan megvetéssel tekintett feléje. Gastonnak minden vére fejébe tódult. És e szerencsétlen így mer velem szemben viselkedni? nem tudja-e, hogy ujjam egy gyenge nyomása által ezen győztes teljes biztossággal kergetem a hatodik és hetedik borda között a mellébe? Ő pedig megvet engem, és én a megvetett, nem ölhetem meg őt, mivel Irénnek fivére, kit imádok s ki engem a romlásból mentett meg. És most visszatorduljak, hogy tovább élvezem a pokol édes örömeit, nem, nem és ezerszer nem! . . . Könyörülj rajtam ifjú, derült szemednek csak egy pillantása s meg vagyok mentve s térdén állva köszönöm ezt meg neked . . . Nem! Szabad folyást engedek tehát a sorsnak. Mindenható Isten, hiszen mégis csak fivére!

Egy fojtó erő szorítja össze keblét . . . támolyog . . . Ekkor eltorzult vonásain megdicsőült öröm sugara batol át, visszalép . . . lövés hallatszik és — Gaston vértől elborítva terül el a földön.

Mindnyájan megrémülve rohannak feléje, az orvos felszakítja a sebesült ruháit — de minden segély hasztalan.

Még egyszer felnyitja Gaston szeméit és látja Armandnak fájdalmas tekintetét egy könnyesepp által elhomályosítva. — Erőtlenül szorítja meg ennek kezét s elhaló hangon suttogja:

— Armand . . . nagyon szerettem . . . nővéredet.

## Nyiltér\*)

### Hamisitott fekete selyem

Egessünk el egy kis mintát a venni szándékolt selyemből, és a hamítás rögön kiderül: Mert míg a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban összepödördik és csakhamar kialszik, maga után csekély barna hamut hagyván; addig a hamisitott selyem (mely zsiros színű — szalonnás lesz és könnyen török) lassan tovább ég (minthogy rostsálai a festanyagtól telíteten tovább izzanak) és sötét barna hamut hagy maga után, mely valódi selyem módjára soha össze nem pödördik csak meggyörbül. Ha valódi selyem hamuját összenyomjuk, elporzik, a hamisítványé nem. — **Henneberg G.** (cs. k. udvariszállító) **selyemgyára Zürichben**, házhöz szállítva postabér és vámmentesen szívesen küld bárkinek is mintákat, akár egyes öltönyökre való, akár egész végeken levő valódi selyem szöveteiből. Svájcba címzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

\* Az e rovatban megjelenő közleményekért semmi felelősséget nem vállal a szerk.

# Hirdetések.

Sz 94—1896

37 1—1

## Arverési hirdetmény

Alólikt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gyulafehérvári kir. törvényszék 10740 7523 1895 polg. számú végzése által gyfvári Grün M. Lipót végrehajtató javára jelenleg Zalathnán lakó Lusztig Samu ellen 1165 frt tőke ennek 1895 év Deczember hó 1-ső napjától számtitandó 6<sup>o</sup>/<sub>o</sub> kamatai és egyéb törvényes járulékaik követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróilag XII/22 - 1895. lefoglalt és 589 frtra becsült többféle házi bútörök, házi ingóságok, 1 géprész öntött vasból való nagy furó és 1 ugyan öntött vasból való kerékkel járó eszterga pappból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 898 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén vagyis Gyulafehérvárt a városháza előtt — leendő eszközésére **1896-ik év Március hó 17-ik napjának délelőtt 10 órája** határidőül kittizetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a letöbbit ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az árverezendő ingóságok vételarából a végrehajtó követelését megelőző kielégítettéshez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólikt kiküldőtnél vagy írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényeshatáridő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számított.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 180 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyulafehérvárt, 1896-ik évi Február hó 28-ik napján.

C s i a L á z á r, kir. bir. végrehajtó.

# Photoplasticum

Gyulafehérvárt a sétatéri kioszkban.

Eredeti üvegfénykép-kiállítás 48 képsorozatban.

Minden nap más sorozat.

**Megnyitás csütörtökön március hó 5-én.**

|                                                        |                                                                       |
|--------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------|
| I. nap.                                                | Csütörtökön március 5-én<br><b>P A R I S.</b>                         |
| II. nap.                                               | Pénteken március 6-án<br><b>S C H W E I T Z.</b>                      |
| III. nap.                                              | Szombaton márc. 7-én<br><b>EGYIPTOM és PALESZTINA.</b>                |
| IV. nap.                                               | Vasárnap március 8-án<br><b>O L A S Z O R S Z Á G.</b>                |
| V. nap.                                                | Hétfőn március 9-én<br><b>II. Lajos bajor király remek kastélyai.</b> |
| VI. nap.                                               | Kedden március 10-én<br><b>A RAJNA VIDÉKE.</b>                        |
| <b>Naponként nyitva délután 5 órától este 9 óráig.</b> |                                                                       |
| Belépti díj 20 kr.                                     |                                                                       |
| Tisztelettel <b>HERB FERENCZ.</b>                      |                                                                       |

**Nátha, köhögés, rekedtség, mellfájás  
gyomor- és torokbaj ellen legbiztosabb szer a**

**H o f f J á n o s - f é l e**

orvosilag megvizsgált és ajánlott

**Maláta-kivonat egészségi-sör, Maláta-csokoládé és Maláta csukorka.**

**48 év óta fennáll s ezen idő alatt 77-szer kitüntettetett.**

Hosszú 16 hónapig szenvedtem katharrus- és torokfájásban, s minthogy semmiféle szer nembasznált, a Hoff János-féle Maláta-kivonat egészségi sörrel tettem próbát, melynek használata után majdnem teljesen jól érzem magamat. Kérem küldjön még nekem ezen kitűnő szerekből.

Oedenburg, 1894. decz. 2.

Báró Leonhardi cs. és kir. őrnagy,  
9. huszárezred.

**H O F F J Á N O S**

cs. és kir. udvari szállító, nagyobb részben egész Európának szállítója.

**Bécs, Graben, Bräunerstrasse Nr. 8.**

Kapható: Nagy József gyógyszerárban és minden nagyobb csemege üzletben és gyógyszerárakban.



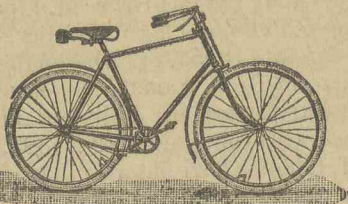
## MORENO K.

Első divatárak raktára és kerékpár-  
rok főraktára.

Van szerencsém a n. érd. helybeli és vidéki közönségnek becses tudomására hozni, hogy első divatárak raktárommal kapcsolatban főképviselettel az egész megyére

## kerékpár raktárt

rendeztem be, miáltal kedvező alkalmat kívánok nyújtani a sportkedvelő közönségnek, hogy a legújabb divatu és szilárd szerkezetű



steyri kerékpárt a lehető legelőnyösebb feltételek és a legjutányosabb árakon szerezhesse meg.

Kerékpárjaim eddigi nagy kelendősége reményt nyújt arra, hogy a t. közönség a jövőben is támogatni fogja ezen vállalatomat, mit kérve, vagyok

tisztelettel

MORENO K.

első divatárak raktára és kerékpárak főraktára.

## Magyar Osztály-Sorsjáték.

35007 pénznyeremény 7932000 korona összértékben.

Legnagyobb nyeremény a  
kedvezőbb esetben

Egy Millió korona

A II. osztály húzása  
1896. március 11-14-ig.

| Nyeremény | korona             | korona  |
|-----------|--------------------|---------|
| 1         | 100000 =           | 100000  |
| 1         | 60000 =            | 60000   |
| 1         | 40000 =            | 40000   |
| 1         | 30000 =            | 30000   |
| 1         | 20000 =            | 20000   |
| 1         | 15000 =            | 15000   |
| 1         | 10000 =            | 10000   |
| 2         | 8000 =             | 16000   |
| 8         | 4000 =             | 32000   |
| 10        | 2000 =             | 20000   |
| 13        | 1000 =             | 13000   |
| 100       | 400 =              | 40000   |
| 860       | 200 =              | 172000  |
| 9000      | 120 =              | 1080000 |
| 10000     | nyeremény összesen | 1648000 |

II. osztályu vétel-sors-  
jegyek árai:

| $\frac{1}{1}$ | $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{10}$ | $\frac{1}{20}$ |
|---------------|---------------|----------------|----------------|
| 40            | 20            | 4              | 2              |

II. és III. osztályu teljes  
sorsjegyek árai:

| $\frac{1}{1}$ | $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{10}$ | $\frac{1}{20}$ |
|---------------|---------------|----------------|----------------|
| 60            | 30            | 6              | 3              |

Ezen eredeti árakon kívül II. osztályu sorsjegyek megrendelésénél ajánlott levél portója és nyereményjegyzék díja fejében 25 kr., teljes sorsjegyek megrendelésénél pedig ajánlási díj és 2 nyereményjegyzékért 40 kr. küldendő be.

A III. osztály húzása  
1896. május 12-28-ig.

| Nyeremény    | korona                   | korona  |
|--------------|--------------------------|---------|
| 1 jutalomdíj | 600000 =                 | 600000  |
| 1            | 400000 =                 | 400000  |
| 1            | 300000 =                 | 300000  |
| 1            | 200000 =                 | 200000  |
| 1            | 100000 =                 | 100000  |
| 2            | 40000 =                  | 80000   |
| 2            | 20000 =                  | 40000   |
| 5            | 10000 =                  | 50000   |
| 10           | 8000 =                   | 80000   |
| 34           | 6000 =                   | 204000  |
| 100          | 2000 =                   | 200000  |
| 200          | 1000 =                   | 200000  |
| 2650         | 200 =                    | 530000  |
| 22000        | 150 =                    | 3300000 |
| 25007        | nyeremény és egy jutalom | 6284000 |

Sorsjegyeket ajánl és szétküld az összegnek postautalványon való előzetes beküldése mellett vagy utánvételre.

## Heintze Károly, Budapest

Szervitater 3.

Sürgönyözim: Lottoheintze Budapest.

Szervitater 3.

Védjegy. Védjegy.

**Mária-czelli**

**Gyomor-cseppek**

nagyszertien hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, biztos lehelet, felfútság, savanyu, felbőgés, hasmenés, gyomorégés, felesleges, nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejtájánál, a menyinyben ez a gyomortól származott, gyomortulterhetésnél étellekkel és italokkal, gillisták, májbajok és hámrhoidáknál.

Említett bajoknál a **Máriaczelli gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerész Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”.

A **Máriaczelli gyomorcseppek** valóban kaphatók.

Gyulafehérvár:

Fröhlich Gyula gyógyszerészárában

Szászsebesen:

Reinhardt C. J. gyógyszerészárában.

SARG-féle elismert nélkülözhetlen  
fogtisztító-szersok **MILLIO** szor

kipróbált és bevált fogorvosilag ajánlott óvszer egészséges és szép fogak épségben tartására.

Kapható mindenütt.

Kathreiner-féle  
KNEIPP-MALÁTA-KÁVÉ

Mindenütt kapható - ½ kiló 25kr.

Mi a  
Kathreiner-féle  
Kneipp-maláta-kávé?

Valódi egészségi és családi kávé, mely Kathreiner gyártási módja által a kedvelt valódi kávé ízét nyeri. Eltekintve egyéb előnyeitől, már ez okból különbözik ezen maláta-kávé minden más hasonló gyártmánytól.

A Kathreiner-féle kávé a legizletesebb, legegészségesebb és legolcsóbb pótkávé. Természetes tiszta gyártmány egész szemekben, miért is felette előnyösen használható, az örölt s ez okból a vevő közönség által nem ellenőrizhető pótkávéval szemben, melyek hatósági viz-

gálatok tanúsága szerint gyakorta idegen anyagokkal hamisítvák.

Eleinte csak harmadrészen, később felében adhatjuk a Kathreiner-kávét a valódi kávéhoz, s így az egészségre megbecsülhetetlen hatása mellett minden háztartásban jelentékeny megtakarítást eszközölhetünk.

A Kathreiner-féle kávét a legelső orvosok ajánlják, s az úgy nyilvános intézetekben, mint családok ezrei körében naponta jónak bizonyul. Sőt magában, azaz valódi kávé hozzáadása nélkül használva, a Kathreiner-féle kávé a legjobb erősítő szer és a legegészségesebb, legkönnyebben megemészthető és egyszersmind a legizletesebb ital.

Lelkiismeretes gazdasszony vagy anya általában kávéivó, egészsége érdekében perczig se habozzon Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávét használni. Az értéktelen hamisítványokkal szemben, melyekkel ma is csalják a közönséget, a vételnél vigyázni kell a fehér eredeti csomagokon látható névre:

Kathreiner!

Vigyázzanak! Saját érdekükben ne engedjék magukat rábeszélésre. A valódi „Kathreiner” sohasem szabad más csomagolásban, vagy nyitott áruként eladni.

